

Образованието и изучувањето на комуникациски вештини, услов за подобрување на корелацијата лекар - пациент

Панова Гордана, Николовска Ленче

Факултет за Медицински науки, Универзитет „Гоце Делчев“-Штип, Р. Македонија
E-mail: gordana.panova@ugd.edu.mk

ВОВЕД

Односите со јавноста се во функција на управување и имат задача да воспостават и да го негуваат меѓусебно квалитетниот пристап помеѓу здравствените институции и јавноста, од која зависи и успехот на организацијата. Живееме во ера на глобална комуникација, каде што информацијата е достапна и патува брзо, но сепак глобално се соочуваме со пад на комуникацијата помеѓу пациентите и лекарите. Основниот проблем се гледат во се поглемото нездадовство на пациентите кон лекарите и нивно напуштање на терапевскиот конвенционален протокол на лекување и прибегнување кон алтернативни методи на лекување. Пациентите сакаат квалитетна информација за своите проблеми, како и за можни решенија, сакаат посторено да слушнат за можните ризици од терапијата, да се ослободат од болката и емотивниот стрес, сакаат стручен совет за тоа што тие сами би можеле да сторат за себе. Денес пациентите се консументи на здравје и сакаат да бидат активни учесници во донесувањето на медицинските одлуки. Лекарите и пациентите имаат различни аспекти во комуникацијата, пациентите се фокусираат на својот живот додека пак лекарите на медицината. Овие разлики влијаат врз квалитетот на партнерството лекар-пациент, едукацијата на пациентите, нивната спремност да соработуваат, здравствениот исход, влијанието и подобрувањето на емотивното здравје, разрешување на симптомите, контрола на болката, подобрување во функционалноста, подобрување и во физиолошките мерења, како што се крвниот притисок и нивото на шеќерот во крвта (Хоторнов ефект).

Воспоставување на ефикасна комуникација лекар-пациент

Анализата на комуникацијата и воспоставување на интракција лекар-пациент треба да се одвива во насока на развој на ефикасна комуникација, надминување на недоразбирањата, развој на добар однос лекар-пациент и емпатија. Лекарите користат медицински јазик, кој технички е точен, и неразбирлив за пациентите. Илустририте лекари умеат да балансираат помеѓу двата јазика, со цел подобро да комуницираат со нивните пациенти. Бројни се истражувања кои го потврдуваат фактот дека луѓето најчесто бараат мислење и совет од докторите во моментот кога ќе сфратат дека не можат сами да се изборат со тешкотите кои ги имаат. Тогаш најчесто се чувствуваат обесхрабрени и немоќни. Затоа се тутка здравствените работници да дадат максимум од себе во лечењето или пак надминувањето на болеста или состојбата во која се наоѓа пациентот.

Изучувањето на комуникацијата и нејзиното усвршување во лекарската пракса треба да го следи протоколот на општите генерални правила на комуникација лекар-пациент, како и усвршување и стремеж на подобрување на здравствената едукација и култура преку специфичната комуникација во специфичната сфера на делување⁸.

Моделот на Карл Роџерс, каде во центарот на вниманието е клиентот, посочува дека компонентите на добрата врска помеѓу лекарот и пациентот се емпатија, почитување, топлина, искреност и безусловно прифаќање.

Заклучок

Изучувањето на комуникациските вештини како дел од образованието на идните лекари и применето во здравствената пракса бара мотивација и истрајност. Многу пати во секојдневната лекарска пракса се соочуваме со несакани конфликтни ситуации и под притисок на секојдневните потешкотии во работењето се демотивираме. секојдневно усвршување и следење на надворешните трендови, може да се задржи притматот во лекарската фела, како и да се изграде и да се сочува авторитетот кон пациентите.

Користена литература: (References)

- 1.Trenholm S.,Jensen A, Interpersonal Communication, Belmont, 2000
- 2.Lešić, Vid, Nova paradigm - Prilozi za teoriju komunikacije, Zagreb, 2005
- 3.Sethuraman K.R., Communication skills in clinical practis (Doctor-Patient communication), GIPMOI, Pondicheri, 2001, str.10
- 4.Hargie O., Dickson D., Skilled interpersonal communication: research, theory and practice, London, 2004